

na vse pozabi. Neki posestnik je imel opraviti pri finančni oblasti. Ali finančna oblast je dotični akt že preteklega l. 1907 dne 30. oktobra na občno Terziše odpisala. G. Smole pa je akt šele 18. januarja dotičnemu posestniku poslal in to po nekemu pijanemu človeku; gospodarja ni bilo doma, pijanec pa se je tako neopodobno obnašal, da ga je vrgla gospodinja vun in je moral v blatu svoje pokrivalo iskati. G. Smole, brigajte se raje za vašo dolžnost kot občinski predstojnik, mesto da stojite vedno v farovžu in agitirate zase. Mi smo vas sili! Poberite se iz občinskega stolca, drugače vas naženemo navrh Boča.

Zima trpinči žival,

ki se ne zna in ne more braniti. Dolžnost poštenega človeka je, da pomaže živali na vse načine. — Hlevi naj bodo čedni in dovolj topli. Za konje in govedo je potrebna toplota od 10 do 14° Reaumur, za ovce od 8 do 10°, za svinje 10 do 13°. Vrata in okna v hlevu, ki ne zapirajo popolnoma, naj se zamaži z alamo. — Pasja gutica za psa čuva naj se zavarovata proti sapi, mokroti in mrazu. Dajajte večkrat sveže slame, dovolj gorke hrane in ne premrzle vode. — Konjski podkovi naj bodo dovolj ostri. Ne pustite stati konje dalje časa v mrazu pred gostilnami. Ako že morajo stati, pokrijte jih! Ustno železje treba pogreti v gorki vodi. — Ne pozabite na vaše dobrotnice ptice. Dajajte ji hrane!

Vaakdo ravnaj z žvino tako, kakor želi, da bi se z njim ravnalo! Kdor nima srca za žvino, ta je surovež, ki nima sočutja ni za človeka.

Novice.

Shod v sv. Urbanu nad Ptujem. Preteklo nedeljo popoldne se je vršil znameniti shod „Stajerčev“ napredne stranke v sv. Urbanu nad Ptujem. Lepi prostori gostilne g. Mariniča so bili natlačeno polni. Od vseh strani so došli posestniki in posestnice. Predsednikom shoda je bil izvoljen vrli gospodar Zampa. Pozdravil je navzoče in podelil besedo kmetovalcu g. Andreju Drogenig iz Podplata. Le-ta je v lepem govoru pojasnil težave kmetakega stanu in potrebe na gospodarskem polju. Dal je veliko zanimivih migljajev za pametno gospodarstvo in razdelil na koncu govora veliko svojih knjižic o umetnem gnojenju. Živo odobravanje je sledilo temeljitemu, strokovnjaškemu govoru tega predboritelja za kmetake pravice. Pošteno so se kmetje g. Drogeniga zahvalili za lepe nauke. Kot drugi govornik je nastopil naš urednik g. Karl Linhart. V encournem govoru je dotaknil vsa važna vprašanja političnega položaja in raztolmačil zlasti velikanško oškodovanje, ki ga trpimo Avstrijanci valed sprejetja avstro-ogrske nagodbe. Natanko je govornik tudi raztolmačil veliko nasprotje med pravo vero in klerikalstvom. Klici ogorčenja so se začuli, ko je popisal govornik grdo izdajstvo črnuhov. Ob koncu govora se je g. Linhartu živahno ploskalo. Med govorom so se oglašili parkrat tudi neki po klerikalcih nahujskani mladeniči z bedaštimi medklici. Eden teh po farhih vzrojenih modrijanev je trdil, da je farški dohtar Ebenhoch boljši poljedelski minister nego grof Auersperg. G. Linhart je modrijanu svoje mnenje povedal in možakar jo je hitro odkuril, brez da bi se oglašil potem k besedi. Ljudje so bili čez tega črnega nevedneža ogorčeni, ali pomirilo se jih je, kajti na naših shodih mora imeti vsakdo pristo besedo. Shod se je zaključil z „živio“-klici na napredne kmete. Lahko trdimo, da je bil to najlepši shod, kar se jih je vršilo v sv. Urbanu. Čast faranom, ki so in ostanejo naprednjaki!

Župnik v Vurnbergu je presneto nepredvidni človek. On menda misli, da ima politikujoči duhovnik vse pravice in da zanj ne veljajo postave. Tako je izjavil, da bode prišel „s svojimi ljudmi“ na naš shod. To se pravi, da nam župnik obljubuje, da bode s svojimi zaslepljenimi fantalini shod motil. Obenem je grozil vurnbeški župnik v svojem listu „Gospodarju“, češ, Linhart naj nikar ne pride v Vurnberg, ker tam mu bode „grozje prekialo“. Dobro, dobro, gospod fajmošter! V prvi vrsti vam ponavljamo, da ste vi in vsi člani vašega „izobraževalnega društva“

na naš shod povabljeni. V drugi vrsti pa vam bodi že danes povedano, da ste vi, g. župnik, odgovorni za vsak nemir, za vsako lumparijo, za vsako nesrečo, ki bi se na tem shodu vsled farškega hujskanja morebiti pripetila! Razumite? Vi, g. župnik, ste že naprej grozili in viditi hočemo, kaj velja več, — vaša trda glava ali pa postava! Mi ne živimo več v času, ko se je vsacega kamenovalo ali pa živega sežgalo, kdor je imel svoje misli. In zato g. župnik, caveat consules! Te besede niso morda izraz kateregakoli strahu. Mi nimamo povoda, da bi se bali, kajti pri nas je resnica in zato tudi zmaga. Najmanje pa se bojimo grčenja kakšnega malo prevzetnega duhovnika. Smilijo se nam le tisti zapeljani mladeniči, ki bi prišli morda v nesrečo in v ječo, ko bi slušali hujskanje gotovih ljudi. Ponavljamo v svari: Po novi c. k. postavi se vsakdo, kdor moti zborovanje in se ne podvrže določbam predsednika shoda, kaznuje z zapornom od 1 meseca naprej in se mu poleg tega odtegne politične pravice. To treba zapomniti. In zdaj, g. fajmošter, na svidenje!

Iz Spodnje-Stajerskega.

V zg. radgonskem okrajnem zastopu se že čuti prvaško vlado. Pri vsaki priliki se že opazuje tisto nemarnost, nedoslednost in zapravljivost, ki „diči“ vse prvaške zastope. Kakor znano, je bil izvoljen za okrajnega načelnika Tone Trstenjak, za namestnika pa Zemljčič. Izvolili so se tudi odborniki, pri kateri volitvi se napredna stranka ni udeležila. Iz skupine veleposestev je bil izvoljen g. Steinhrenner, ki pa volitve ni sprejel. To mesto je dolej se prazno. Načelnik je obdržal medtem že več odhorniških sej brez da bi zadoščal predpisom § 44 in brez da bi bil okrajni odbor postavno konstituiran. Delalo se je sklepe, rešilo akte, predlagalo okrajne proračune itd., — vse to pa nepostavno! Glavna skrb načelnikova je seveda, da uniči in odstrani vse, kar je nemškega in napravi s tem okraju obilo nepotrebnih stroškov. Prejšnji okrajni zastop je pustil n. pr. pečate ter nemške tiskovine in kuverte. Seveda se je zdaj takoj nove pečate naročilo, stare tiskovine zavrglo in tako okraju prav lepe stroške naredilo, brez da bi se imelo zato postavne pravice. Končno se je plenarni shod za 15. t. m. sklical; ali vršiti se zopet ni mogel, ker je bil popolnoma nepostavno sklican. Pisarna okrajnega zastopa se nahaja zdaj pri g. Škrlec in obstoji iz male sobice z dvema oknom na dvorišče, ki je tako mala, da imajo zastopniki komaj prostora. Javne seje po § 69 so sploh nemogoče. Vse to dela načelnik, ki je popolnoma nezmožen za svoj posel, z nekonstituiranim, torej postavno neobstoječim zastopom. Prvaških zastopnikov je vseh skupaj 16. Od teh je le eden veleposestnik (to je župnik Kunc), ki pa ne plačuje doklad), vsi drugi so mali kočarji in kmetje. V prejšnjem zastopu ni bilo 17 let nobenih strank, celi zastop je bil eno truplo in obstojal iz boljših kmetov iz celega okraja ter 5 Nemcev. Lažje je, da so preje „Nemci komandirali“, kajti v naprednem zastopu je sedelo 25 napredno mislečih Slovencev in le 5 Nemcev. Ali gospodarilo se je pošteno, postavno in pametno. Staro napredno zastopstvo se je vrglo in gotovi visoki činitelji so k temu pripomogli. Zdaj bomo doživeli prvaško gospodarstvo in v bogo zgornoradgonsko ljudstvo bode plačevalo račune za te ljudi. Sramota! (Glej tudi dopis iz Zg. Radgone!)

Tetki „Domovini“ se semtertja zmeša. To ni čudno, res ni čudno, kajti kdo bi pričakoval od nekdanje stare tercijalke modrosti? Kakor znano je tetka „Domovina“ tudi huda zaščitnica „tuznega Korotana“. Ali toliko navdušenja nimajo uredniki tetke „Domovine“ za Koroško, da bi se nančili — geografije. Zdnjič se je zgodila zecilinska razstrelba pri nekemu ključarju v sv. Mohorju. Novico so prinesli nemški listi. Urednik „Domovine“ je stvar hitro pregledal in napisal: „Pri ključavničarju Hermagorju v Celovcu se je razletel“ itd. Torej, tetka je mislila, da je „Hermagor“ ime ključarja. Ali „Hermagor“ je le nemško ime za kraj sv. Mohor. O tetka, tetka, pojdi se geografije učiti!

Rabuzove burke. Mladi a splošno znani in ne na najboljšem glasu stoječi kaplan Jakec Ra-

buzek ga je pričel zopet lomiti. Prišel nam je namreč zopet „popravke po § 19“ pošiljati. Znano je, da je to njegova bolezen, ki ga prime vsaki mesec enkrat, kakor prime lumpanje kvaralnega pijanca. Seveda so Rabuzekovi „popravki“ vedno tako pametni, da se jim celo halozanske krave smeji. Torej čujte, dragi čitatelji! Kaplan Rabuzek nam piše na umezanem strganem kosu papirja: „V smislu § 19. tisk. zak. zahtevam v zakonitem roku in obliki sledeči popravek dopisa: „Rabuzove burke“ v „Štajercu“ št. 2. dne 12/1. 1900. 1) Ni res, da „menjam svoje nazore kakor kameleon“, res pa je, da sem stalen v nazorih. 2) Ni res, da sem se „učitelju Kosiju nemško predstavil“, res pa je da sem v konf. sobi z njim slovensko govoril, v 5 razredu pa ga sploh še videl nisem po svojem prihodu. 3) Ni res, da se „v spovednici obnašam kakor brič pri dražbi“, res pa je, da se obnašam po cerkv. predpisih. 4) Ni res, da „v spovednici ljudi klofutam“, res pa je, da to storiti ni mogoče, ker sem po mreži od ljudi oddeljen. 5) ni res, da mi „je nepovabljeni gost brevir odnesel“, res pa je, da ga je pustil pri miru in ga še imam. Sv. Barbara v Halozah, dne 15/1. 1908. Jakob Rabusa, kaplan. — Smešni dečko, ta mladenič v črni suknji, kaj? Ali ta „popravek“ je seveda toliko vreden kakor tisti „popravki“, katere mu je skrpal šofar v Sv. Jakobu. Mi vzdržujemo svoje trditve popolnoma! Poleg tega je Rabuzek pozabil „popraviti“, kar smo mu v dotičnem članku še očitali, — da je namreč v prvi vrsti za dekleta izpraševal, ker bi menda zopet rad čez potoke skakal, da je metal ljudem svoj brevir v glave, da je pozabil štolu, ko je šel umirajoče sprevidati itd. Ali to tudi ni res, Jakec? Povedali ti bomo še marsikaj, povedali vse nesramno počenje, s katerim hoče našemu listu škodovati. Ne misli, fante, da nam bodeš škodoval s tvojo predrznostjo. Takih ljudi se pač še ne bojimo, pa čeprav pošiljajo „popravke“ kar na tucate. Toliko za danes!

Celjska zadružna zveza. katero vodijo generali „narodne stranke“, je izgubila leta 1907 skupno 60 zadrug. To da misliti! Tetka „Domovina“ seveda molči o temu.

V Ptujju se je naselil, kakor smo že poročali, vsa zdravilstva doktor W. Schwab, ki je bil preje distriktni in tvorniški zdravnik v Hohenmautnu. Dr. Schwab stanuje v novem rotovžu (II nadstropje) ter ordinira vsak dan od 9. do 11. ure, tudi za kirurške, ženske bolezni, pomoč pri rojstvu, zobne operacije itd.

Prvaški fantalini. Brežiška policija je prišla ponoči sodnijskega oficijanta Antona Šbua, Benko Cvenkaničevega pisarja Miha Lemberja in krojača Valentina Vester. Ti junaki so ponoči mestne table poškodovali in napravili na ta način mestu precej škode. Vester priznava svojo lumparijo. Škua pa trdi, da je bil tri dni pijan. A i more sodnija takega alkoholista rabiti? Ponočne vandale naj bi se pošteno zaprlo. Cvenko-Benkovič pa bode menda zopet v državni zbornici rogovilil čez brežiško policijo, ki takim ponočnjakom ne pusti škode delati.

Volitev v Laškemtrgu. Za župana v Laškemtrgu je bil izvoljen g. hišni posestnik A. Weber, za obč. sveovalce pa gg. dr. Mravlag dr. E. Schwab Jos. Drolc in K. Valentinitšč. G. Weber je zdaj že 10 let župan. Vsi izvoljeni so naprednjaki.

Vinska razprodaja na viničarski šoli v Silberbergu pri Leibnici se je vršila 16. t. m. Ravnatelj g. Stegler je naslikal posebno leto 1907. V vinskih okrajih Ljutomer, Brežice, na Bzeljskem, v Psecah, Sromlah, Servnici in Kozejem je bila tigave v splošnem imenitna. Ali večidel vinci gradniških krajev je imel jako slabo trgatav. Vzrok je bil v prvi vrsti mraz prosinca meseca 1907, ki je menjal prehitro z toplim vremenom. Haloze pa so grozno po toči trpele. Po zanimivem govoru se je prodalo vina po ceni od 56 vin. do K 160.

Srebrno poroko sta praznovala tovarnar F. Steinklauber in soproga Marija na Pragerskem. Delavci so jima priredili lepo slavo. Čestitamo!

Pretep. V Freieimu na Pohorju so se stepli fanti. Posestnik Petelinšek je hotel svojemu sinu pomagati. Pri temu ga je fant Laznik z nožem v hrbet sunil in smrtonovarno ranil.

Ubil je v pretepu Anton Blažič v Sp. Pulskavi fanta Franceta Žagerja. Udaril ga je z železnimi vilami po glavi in ga tako ranil, da je Žager kmalu umrl.

Ubijalec. V Sevnici je ubil pekovski pomočnik Simon Jurca nekega italijanskega delavca. Jurca je znani pretepač.

Požar. V trgovini Majdič v Celju je nastal te dni ogenj. Pogumna požarna bramba je omejila plamena. Škoda je precejšna.

Ubil se je posestnik Franc Polanec v spodnji Novivsi pri Slov. Bistrici. Nesrečnež je padel iz plota in je umrl v 2 urah.

Iz Koroškega.

Korošci! Troje listev se vam ponuja danes! Prvega vam ponujajo prvaško-politični, za sveto vero izgubljeni slabi duhovniki. To je „Mir“, kateremu je dalo ljudstvo pravo ime „ŠMir“ ali „Prepir“. Ta list je zagovornik deželni izdajalcev, zagovornik tistih, ki izrabljajo spovednico in prižnico, ki onečajo grobove in ki sejejo sovraštvo. Proč tedaj z „Mirom!“ Drugi list, katerega se vam zdaj ponuja, je mlado kranjsko dete. Rojeno je tam nekje čez Karavankami in oče mu je prvaški advokat. Ta list laže, laže že s svojim imenom. Imenuje se namreč „Korošec“. Od kje ima pravico, da se tako imenuje? Oče mu je prvaški dohtar, rodil se je na Kranjskem, na Kranjskem živi in se tiska, — in to naj bi bil „Korošec“? Ne, nikdar ne! In zato proč s tem lažnivim listom „Korošcem!“ — Naš napredni, Nemcem prijazni, za pametno gospodarstvo se boreči list vam ne ponuja ni prvaški far ni prvaško-kranjski advokat. Mi se sami priporočamo! Ali ne priporočamo se z lepimi praznimi besedami! Kdor je v naših vrstah, mora delati. Na delo, na pridno, nesebično delo vas kličemo. In spremenili se tudi ne bomo! Ostali bomo, kar smo! „Štajerc“ je ime našega nevtrastnega lista! Dobro! Ali pravo ime bi bilo: „Štajerc-Korošec“. Pa ni vredno imena spremeniti. Videli smo že ljudi, ki so bili grofi in so imeli najlepša imena, pa so bili le lumpi. Mi delamo nevtrastno za koroške kakor za štajerske kmete! Sosedji smo si! Delajte tedaj tudi vi za nas! Razširjajte „Štajerca“, glejte, da postane vsak pošten kmet, obrtnik ali delavec na Koroškem naš naročnik, — vsak naš prijatelj naj pridobi vsaj še enega naročnika in mi, — to obljubujemo, — mi ostanemo vam Korošcem zvesti! Torej, na delo!

Izdajalci domovine! Bodimo si odkritosrčni: ali zaslužijo prvaški hujšaki drugega imena? Čisto navadni izdajalci svoje domovine so ti gospodje. In to je lahko dokazati. Prvaški voditelji so povsod, celo v postavnih zastopih, izjavili, da so proti danes obstoječimi zgodovinskimi kronovinami, to se pravi: da hočejo odtrgati slovenski del Koroške od nemškega dela, kakor hočejo odtrgati spodnjo Štajersko od zgornje in srednje. Razsekati, raztrgati hočejo prelepo Koroško in združiti hočejo slovenske dele Koroške s Kranjsko, s spodnjo Štajersko, z Goriško in Istrijo. Končni cilj pa jim je panslavistična misel, — združenje slovenskih dežel z jugoslovanskimi, hrvaškimi, srbskimi in bolgarskimi cigansko-roparskimi državami. Ko je prihajal naš siloviti cesar v Celovec, hotel je pripeljati orglar Grafenauer svoje prvaške župane, da bi vpili „živio“. Župani so bili pametnejši od orglarja in so raje „hoch“ vpili. Ali hinavstvo je zanimivo, ki tiči v tem ravnanju! Grafenauer se je hotel priljudovati habsburškemu cesarju, tisti Grafenauer, ki hoče s svojimi pristaši razbiti enotno Avstrijo, ki pljuje na avstrijsko ustavo in ki želi priti pod žeslo kralja Peterčka revolverskega ali pa kneza vseh tatov Nikite črnogorskega... Razkrikaniste, prvaški modrijani! Za vas ne veljajo meje države, za vas ne veljajo postave, za vas je merodajni le tisti strup, ki ste si ga navlekli iz panslavističnih spisov! In ker ste državni izdajalci, ker se družite z inozemskimi narodi, ker hočete razbiti, kar je, — zato tudi ni čudno, da pljujete na vašo lastno domovino Koroško! Z bengalično svetlobo razjasnil je lažnivi govor orglarja Grafenauerja v državni zbornici mišljenje prvaških „odrešenikov“. Kaj domovina, kaj „tužni Korotan“, kaj lepa dežela, v kateri je štala zibeljka, —

prvakom za vse to ni! Rajši nego nemški Korošec jim je konjski tat iz Črnogore, — bolj kot nemškega svojega sosedu in sodeželana ljubijo krvave Srbe, ki morijo na bastijalni način lastnega svojega kralja! Deželno izdajstvo je prvakom prva stvar! In v tem so si vsi prvaki edini. To misel in ta cilj zasledujejo laži-katoliški „duhovniki“ okoli „ŠMra“, — to misel in ta cilj zasledujejo pa tudi kranjski dohtarji, ki stojijo okoli novo pečenega lista „Korošec“. Deželno izdajstvo jim je vse! In mi naj jim na tej nesrečni, breznačajni poti sledimo? Mi naj vromčujemo in pomine na svojo mati proč? Mi naj si sami pljujemo v obraz? Ne, — mi tega ne storimo! O glar Grafenauer je padel na stališče, da skuša omadeževati lastno domovino, — mi mu ne sledimo. Mi napredni kmetje gremo svojo pot naprej in prej kot slej nam velja geslo: **skupno z nemškimi sosedi na Koroškem delujmo na gospodarskem polju**, da ne bodejo naši otroci prokljnali na naših grobeh. Živio napredek, živio Koroška!

Koroško šolstvo je „stari kanon“ orglar Grafenauer v državni zbornici na grdi način napadel. Preglejmo tedaj stvar, jeli so ti hudobni napadi tudi opravičeni. L. 1891 je sklenil deželni šolski svet, da se učijo slovenski otroci v prvih letih v njih materinem jeziku pisati in čitati. Nadalje se je naročilo, da se peljejo otroke v 1. in 2. razredu potom slovenskega abecednika v slov. in nemški jezik. Od 3. leta naprej pa se je podučevalo slovenščino 3 ure na teden. To je bilo toliko, da je ljudstvu zadoščevalo. Ali prvaški hujšaki niso bili s tem zadovoljni in so zahtevali še vedno več. Potem se je vpejalo še 2 uri slovenskega poduka in odvzelo zato 1 uro risanja in 1 uro telovadbe; končno se je žrtvovalo prvaškim zahtevam tudi še po zimi drugo telovadno uro. Ali obisk slovenskih ur ni postal v 16 letih boljši. Ljudje zahtevajo enostavno nemški poduk, ker razumejo potrebo in pomen jezika velikega nemškega naroda. Stariši so vložili povsod prošnje, da naj se njih otroke od slov. poduka oprosti. Prvaški voditelji so pa sicer sami svoje otroke nemško vzgojevali, ali hujšaki so naprej. Torej z eno besedo: kar je orglar Grafenauer v državnem zboru o koroškem šolstvu povedal, je grdo zavito in zlagano. Možu se je šlo ravno le zato, da pljuni na komando forovskih politikov svoji koroški domovini v obraz Štam jih naj bode!

Klerikalni obrekovalc. Klerikalec Walte v Trbižu je žalil po črni navadi poslanca G. Dreyhorsta. Bil je zato obsojen na 200 kron globe, odnosno 20 dni zapora. Guten Appetit!

Volitev. V Vrbi na jezeru je bil izvoljen petič za župana vrli naprednjak G. F. Ulbino.

„Vera je v nevarnosti“ v Rinkenbeigu pri Piberku. Kdor ne veruje, plača groš. Kaj se je zgodilo? Odkar obstoji šola, so molili otroci v 2. razredu tamošnje šole nemško. To pa zdaj nakrat kaplanu Lučovniku ne dopade. Lazil in plazil se je po vseh straneh, ali učitelj G. Wiegela se ni dal pregovoriti. Zdjaj se bode stvar v okrajnem šolskem svetu rešila. O kaplan, ali nimaš res nobenih drugih skrbi? Ali je narodnostno hujskanje tvoj posel?

Posl. Nagele — ponesrečil. Vrli napredni poslanec Nagele je padel pred kratkem iz voza in se precej težko ranil. Moral se je podvretni operaciji, ki se je docela posrečila. Upati je, da okrevja kmalu.

Živinski sejmi meseca februarja se vršijo (M = pincgavsko-möltalsko plemo; B = maria dvorsko; debelo tiskani kraji so ekvivalentni sejm, na katere se prižene čez 500 glav). 3. febr. Friesach (B). Weitensfeld (B). Sachsenburg (M). Döbriach (M). Dne 5. febr. Gurk (B). Beljak (M). Dne 9. febr. sv. Štefan (M). Dne 17. Liesing (M). Dne 18. febr. Lugan (M). Dne 22. Radentein (M). Dne 25. Trefen (M). Dne 28. Winklern (M).

Kmetijski zbor se je vršil 19. t. m. pri „Seppmüllerju“ v Metnici. Glavni govornik je bil vrli kmet in državni poslanec Pirker. Navdušenom so kmetje odobrvali njegovim lepim besedam. Nemški kmetje se pridno gbljejo. Dal Bog, da bi tudi slovenski ne zašpali v klerikalni senci...

Razstrelba. V hiši G. Peter Wilhelm v sv. Mohorju se je zgodila acetilinska razstrelba.

Neko dekle je vrglo ob kamenje, da je kmalu potem umrla. Težko ranjena sta bila tudi dva učenca.

Zmrnil je duševno bolani revež Egger v Puhretu. Nesrečnež si je vrat prerezal in potem zmrnil.

Utonil je v Prevalju neznanec. Mrliča so potegnili iz vode.

Pogorela je kočja Wertschko v Polajnu pri Prevalju.

Smrt v plamenih. V šentvidski okolici je pogorela Ruppova kočja. V plamenih je umrl nek 70 letni starček.

Tatica. Natakariča Neža Lučannig iz Poggersdorfa je ukradla svoji materi branilnično knjigo za 1800 K. Tatico so zaprli, ali 200 K je že porabila.

Po svetu.

Pobožni tat. Upravitelj cerkve San Giovanni v Rimu je ukradel 300.000 lir cerkvenega denarja in jo popihal. Absolvio te...

Dekla zadavila je v Leipzigu knjigoveza Giegler. Našli so ga kot mrliča v postelji. Babura je ukradla nesrečnežu 10.000 markov.

Kamenovani učitelj. V Marmaros-Szigetu so napadli kmetje grškega učitelja Aleksa Bokolega, ga privlekli na cesto in ubili s kamenji. Doslej se je 30 oseb zaprla. Vzrok umora je versko hujskanje.

160.000 brazposelnih je glasom uradnega spisa v Novem Yorku v Ameriki.

Rudarska smrt. V jami Couchant pri Charleroi na Francoskem so se razstrelili plini. 6 rudarjev je bilo ubitih in 25 ranjenih.

Požar. V Temucu (južna Amerika) je pogorelo 30 hiš. Ogenj je napravil škodo za več milijonov in je izgubilo tudi 3 oseb življenje v plamenih.

Pomiloščeni farški siepar. Monsignore Drozd, ki je s svojo Venceljnovi posojilnico stotere ljudi ogoljufal in v nesrečo spravil, je bil svoj čas na 7 let ječe obsojen. Zdjaj je sedel nekaj čez 4 leta in ravno poročajo da so ga — pomiloščili. Male lumpe se obeša, velike se pustijo bežati...

Nekaj o uporabi umetnih gnojil.

Posestnik Anton Logarič pri Sv. Miklavžu pri Hočah in več drugih kmetov mariborske, slovenske, bištriške in ptujske okolice me je skoro enako vprašalo, ali velja Tomaževa moka in Kalijeva sol tudi za krompir, koruzo, oves itd. Ker se taka vprašanja množijo, mislim da je dobro da na to v Štajercu odgovorim. Tomaževa moka in kalijeva sol vsebujeta vsak po eno glavno snov za gnojenje in sicer prva daje zemlji fosforovo kislino in druga kalij, razven tega pa še pride skoz ta gnojila apno, magnesia, klor itd v večji ali manjši množini v zemljo. Za travnike in deteljišča zadostuje po navadi, če gnojimo s tema dvema gnojili, drugače je pri drugih kulturah. Ako bi kedo njivo izključno z um. gnojili gnojil, bo treba skrbeti tudi za dušek; tisti pa je precej drag in mora torej kmet predviden biti ako ga vporablja. Najbolj pripravnno gnojilo ki vsebuje dušek, je čilski soliter kateri stane okoli 34—36 kron 100 kg. in zadostuje 100 kg po navadi za en oral. Ker je to gnojilo ena zelo lahko raztopna sol se sme glešle z njim gnojiti da rastline malo zausejo, in še takrat v jako majhni množini najboljše da se, potrebna množina razdeli na 3 dele in o presledkih 8 dni daje po ena tretjina. Ako se po stavim krompir in koruza pozno v toplo zemljo se sejeta se sme takoj po setvi gnojiti z prvo tretjino druga tretjina se da ko začne krompir veriti (koruzi po prvem vkspanju) in zadnja tretjina pred ogrebanjem. Pšenici pognojiš prvič se začne ista spomladi že nekoliko gibati in ponoviš čez en teden ali 14 dni to gnojenje. Ker je čilski soliter precej ojastra sol, katero lahko nežne rastline zažge se sme isti le sred poldneva v suhem vremenu trositi, ker ako b se na mokre rastline trosilo bi se iste obžgale. Za navadno pa se priporoča da gnojimo naš travnike z um. gnojili, iste snažimo, vsušim in jih povsem skrbno opravljamo, na njihah 5—6 letnih presledkih sejemo deteljo in isto